

A ...i Ítéltábla a ... által képviselt ... felperesnek - a ... jogtanácsos (... által képviselt **Allianz ... Zrt.** (... alperes ellen általános szerződési feltételek érvénytelenségének megállapítása iránt a ...i Törvényszék előtt folyamatba tett perében a 2014. december 9. napján kelt 24.G.41.329/2014/9. számú ítélet ellen az alperes 10. sorszám alatt benyújtott és 12 sorszám alatt kiegészített fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A ...i Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét megváltoztatja, a keresetet elutasítja, az alperes perköltség fizetési kötelezettségét mellőzi, kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 93.000 (kilencvenháromezer) forint első és másodfokú együttes perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete tényállásában megállapította, hogy a felperes tulajdonát képező ... (helyesen: ...) forgalmi rendszámú Citroën típusú tehergépjármű 2009. május 27. napján saját hibás káresemény részese volt. A felperes az alperesnél rendelkezett Casco biztosítási szerződéssel. A Casco biztosítás részét képezte a Flotta Casco Biztosítás Általános Szerződési feltételei. Az Általános Szerződési Feltételek 21. pontja értelmében a biztosítási szerződésből eredő igények a szolgáltatási igény esedékességétől számított egy év eltelte után elévülnek. A felperes a biztosítási eseményt bejelentette az alperesnek, aki a káreseményt számon nyilvántartásba vette. Az alperes 2009. június 22. napján kelt levelében jelezte a felperes felé, hogy a gépjármű javíthatósági határa 3.500.000 Ft (helyesen: 3.800.000 Ft). Az alperes 2010. február 5. napján elektronikus levél útján tájékoztatta a felperest, hogy az értesítéssel egyidejűleg intézkedik 1 millió Ft előleg utalásáról, majd 2010. április 15. napján kelt levelében közölte, hogy a biztosítási szolgáltatás feltétele az eredeti javítási számla benyújtása.

A gépjármű javítását követően a felperes 2012. július 12. napján kelt alperesnek címzett levél mellékleteként a gépjármű javításáról kiállított számla másolatát küldte meg az alperesnek. Az alperes tájékoztatta a felperest, hogy a biztosítási szerződéshez kapcsolódó szerződési feltételek értelmében a biztosítási szerződésből eredő igények a szolgáltatási igény esedékességétől számított egy év eltelte után elévülnek. 2012. október 8. napján a felperes ismételtén kérte a fennmaradó biztosítási szolgáltatás megfizetését. Az alperes 2012. október 30. napján kelt levelében úgy nyilatkozott, hogy a javítás ilyen jelentős elhúzódnak nem látja indokoltnak és korábbi álláspontját fenntartva további kifizetést nem eszközölt. A felperes 2013. május 30. napján kelt levelének

mellékletében megküldte az alperesnek az ... Kft. nyilatkozatát, valamint szándéknyilatkozatát, melyek a gépkocsi javítási idejének elhúzódásának okát támasztották alá. A felperes kérte az alperesi álláspont felülvizsgálatát és a fennmaradó biztosítási szolgáltatás megfizetését. Az alperes 2013. június 20. napján kelt levelében a felperesi igényt elutasította, arra hivatkozva, hogy a szolgáltatás iránti igény elévült.

Felperes módosított keresetében elsődlegesen kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a biztosítási szerződés részét képező általános szerződési feltételek azon kitétele, mely egy éves elévülési határidőt állapít meg, nem vált a szerződés részévé. Másodlagosan kérte annak megállapítását, hogy a perbeli szerződéshez kapcsolódó általános szerződési feltétel 21. Pontja a fogyasztó felperessel szemben tisztességtelennek minősül, hiszen az elévülési határidőt, így a feleknek a szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a felperes hátrányára állapítja meg, annak érvénytelensége megállapítható.

Az elsődleges kereseti kérelem vonatkozásában a felperes előadta, hogy az általános szerződési feltételek az általános 5 éves elévülési határidőnél lényegesen rövidebb, egy éves elévülési határidőt állapít meg, mely olyan feltételnek minősül, amely csak külön figyelemfelhívó tájékoztatás után a másik fél általi kifejezett elfogadással válik a szerződés részévé az 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 205/B § (2) bekezdése alapján. A perbeli esetben az alperes sem a biztosítási ajánlatban, sem pedig annak nyilatkozattételi részében nem tett utalást a rövidebb elévülési időre, így nem teljesültek a régi Ptk. 205/B. (2) bekezdésében írt feltételek.

A másodlagos kereseti kérelem vonatkozásában a felperes a régi Ptk. 209. §-át, a 209/B. (1) bekezdését illetőleg (3) bekezdését, valamint a régi Ptk. 209/A. §-át hívta fel. Álláspontja szerint a megállapítási kereset előterjesztésének helye van, tekintettel arra, hogy jogának érvényesítésétől van elzárva a felperes, tekintettel az egyéves elévülési határidőre, ezért indította a pert. A felperes jogainak megóvása érdekében van szükség a megállapítási keresetre. A felperes kérte továbbá az alperes perköltségben történő marasztalását.

Az alperes a felperes keresetének elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte. Az alperesi álláspont szerint az elévülési határidő megfelel a szokásos szerződési gyakorlatnak. Casco biztosítás esetén szinte az összes hazai biztosító leszállított elévülési időt alkalmaz. Előadta, hogy a felek között nem volt korábban szerződéses jogviszony, így az alperesnek nem kellett külön felhívnia a szerződő figyelmét. Alperesi álláspont szerint a tisztességtelenségre történő hivatkozás megalapozatlan. Hivatkozott arra, hogy nem minősül tisztességtelennek a szerződési feltétel, ha jogszabály állapítja meg, vagy jogszabály előírásainak megfelelően határozták meg. Az alperesi Általános Szerződési Feltételek a régi Ptk. 325. §(2) bekezdésének megfelelően állapította meg az egy éves elévülést, ezért a rendelkezés a régi Ptk. 209. § (6) bekezdése alapján nem minősülhet tisztességtelennek. Hivatkozott továbbá arra, hogy az elévülési idő leszállítása összhangban áll a régi Ptk. 544. §-ával is. A biztosítóknak képviselnie kell a biztosítottak veszélyközösségének érdekeit is. A veszélyközösség érdekeit komolyan sértené az, ha a biztosítónak bizonyíthatatlan körülmények között bekövetkezett események miatt kellene biztosítási szolgáltatást nyújtania. Az adott biztosítási esemény körülményeit több év távlatából gyakorlatilag lehetetlen kideríteni.

Mindezekre figyelemmel a leszállított elévülési idő nem tekinthető tisztességtelennek. Hivatkozott továbbá arra, hogy a társaság a biztosítási flotta szerződést a cég gazdasági tevékenységével szoros összefüggésben kötötte meg, a cég nem tekinthető fogyasztónak, így a régi Ptk. 209/A. § nem alkalmazható a perre. A régi Ptk. 209/A. § (1) bekezdése még akkor sem lenne alkalmazható jelen perben, ha a fogyasztói szerződésről lenne szó, mivel a külön jogszabályban meghatározott

szervezet nem szerepel félként a peres eljárásban. Az alperesi álláspont szerint a Pp. 123. § feltételei nem állnak fenn. Előadta, hogy tisztán megállapításra irányuló kereset előterjesztésének eljárásjogi akadálya van, ha ugyanezen jogviszonyból eredő marasztalásra vonatkozó követelését a felperes külön perre tartja fenn. Nyilvánvaló a felperesnek akár az elsődleges, akár a másodlagos kereseti kérelme helyt fog, úgy alperes (helyesen: felperes) teljesítésre is jogosult lesz, mivel a biztosítási esemény a perben nem vitatott.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a felek között 2008. június 19-i kockázatviselési kezdettel ... kötvényszámon létrejött Casco biztosítási szerződés részét képező Általános Szerződési Feltételek 21. pontja érvénytelen. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította és kötelezte az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 61.400 Ft perköltséget.

Döntése indokolásában a régi Ptk. 205/B.§ (1) és (2) bekezdésére, valamint 324. § (1) bekezdésére továbbá a 325. § (1) bekezdésére utalással megállapította, hogy az egyéves elévülési határidő kikötése a biztosítási jogviszonyra főszabályként irányadó jogszabályi rendelkezésektől jelentősen eltér, ezért az ilyen tartalmú általános szerződési feltétel csak akkor válik a biztosítási szerződés részévé, ha a biztosító erre külön is felhívja a figyelmét a biztosítottnak, aki ennek ismeretében elfogadó nyilatkozatot tesz. Ennek alapján megállapította, hogy a biztosítási szerződés részét képező Általános Szerződési Feltételek 21. pontja nem képezi a felek között létrejött megállapodás részét, azonban ebben az esetben a felperes teljesítést követelhet a biztosítási jogviszony alapján. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperesnek ennek megfelelően kellett volna előterjesztenie az elsődleges kereseti kérelmét, ezért ennek hiányában az elsődleges kereseti kérelmet elutasította.

A másodlagos kereseti kérelem tekintetében rögzítette, hogy a régi Ptk. 239/A. §-a, valamint az 5/2013. Polgári jogegységi határozat értelmében a felperes jogosult megállapítási kereseti kérelmet előterjeszteni és nem kell vizsgálnia az elsőfokú bíróságnak a Pp. 123. §-ában foglalt feltételek fennállását.

Megállapította, hogy a felek által nem vitatottan a biztosítási szerződés részét képező Általános Szerződési Feltételek 21. pontját a felek egyedileg nem tárgyalták meg, az általános szerződési feltételnek minősül a régi Ptk. 205/A § (1) bekezdése alapján. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint tisztességtelennek minősül az egyéves elévülési határidő kikötése, tekintettel arra, hogy egyoldalúan és indokolatlanul csökkenti a jogszabályban meghatározott általános ötéves elévülési időt egy évre, ugyanekkor e vonatkozásban ez az egyéves elévülési határidő az Általános Szerződési Feltételekben külön figyelem felhívás nélkül került elhelyezésre. Nem osztotta az elsőfokú bíróság azt az alperesi álláspontot, hogy az ötéves elévülési határidő alkalmazásával a biztosítási esemény körülményeinek kiderítése nehézségekbe ütközne, tekintettel arra, hogy a biztosítottat a káresemény bekövetkezte vonatkozásában bejelentési kötelezettség terheli, illetőleg a kár rendezéséhez szükséges iratokat is haladéktalanul a biztosító rendelkezésére kell bocsátania.

Álláspontja szerint a felperes a megtámadásra attól függetlenül jogosult volt, hogy nem bizonyította a biztosítási szerződés fogyasztói szerződésnek minősül. Hivatkozott a régi Ptk. 236. § (3) bekezdésére, amely alapján a megtámadási határidőre az elévülés nyugvásának és megszakadásának szabályai megfelelően irányadók. Kiemelte továbbá, hogy az alperes ugyanakkor a megtámadási határidő vonatkozásában nem hivatkozott elévülésre, így e tárgyban az elsőfokú bíróság bizonyítást nem folytatott le. Nem fogadta el az alperesnek a régi Ptk. 209. § (6) bekezdésére történő hivatkozását tekintettel arra, hogy álláspontja szerint a régi Ptk. 324. § (1) bekezdése öt éves általános elévülési határidőt ír elő, a felek ugyanakkor a régi Ptk. 325. § (2) bekezdésében rögzített rövidebb elévülési határidőben egyedileg, konkrétan nem állapodtak meg. Kiemelte, hogy a felek

által nem vitatottan általános szerződési feltétel, egyedileg meg nem tárgyalta szerződési feltétel, amely rögzítette az egy éves elévülési határidőt.

Az első fokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte, hogy a ...i Ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdés második fordulata alapján változtassa meg, a felperes keresetét teljes egészében utasítsa el és a felperest marasztalja az első és másodfokú perköltségben.

Rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság a felperes elsődleges keresetét megalapozottan utasította el. Ugyanakkor tévesen adott helyt a másodlagos kereseti kérelemnek. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság összekötötte a 21. pont tartalmát, valamint a figyelem felhívás elmaradását és ezek miatt együttesen mondta ki a 21. pont tisztességtelenségét. Hangsúlyozta, hogy a jogi érvelés e két eleme szorosan összefügg, egymástól nem elválaszthatóak. Kiemelte, hogy a szerződéses rendelkezés tartalma a régi Ptk. 209. §-a körében természetesen vizsgálható, és a 209/A §-a körében is értékelhető. Az eltérésre történő figyelemfelhívás és az elfogadás elmaradása azonban nem a régi Ptk. 209. §-a, hanem a régi Ptk. 205/B. §-a körébe tartozik, utóbbi paragrafus körében értékelhető. Álláspontja szerint tehát ez az alperesi magatartás sem a régi Ptk. 209. §-a sem a 209/A § körében nem vizsgálható.

Álláspontja szerint a régi Ptk. 205/B. §-a szerinti figyelemfelhívás és elfogadtatás hiányának nincs jelentősége egy szerződéses rendelkezés tisztességtelenségének vizsgálata során. Felhozta, hogy egy másik peres ügyben a ...i Törvényszék akként foglalt állást, hogy: „Egy szerződési feltétel tisztességtelenségét a feltétel tartalma hordozza, az, hogy a feltétel milyen módon befolyásolja a felek szerződésből eredő jogait és kötelességeit. Ez független attól, hogy elhangzik e külön figyelemfelhívó tájékoztatás a feltétellel kapcsolatban vagy sem. Egy tisztességtelen feltétel nem válik tisztességesse az esetleges figyelem felhívástól és a tartalmában tisztességes feltétel nem válik tisztességtelenné a felhívás elmaradása esetén”.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet rendelkező részében érvénytelennek minősítette a leszállított elévülési időt tartalmazó 21. pontot, ugyanakkor a tisztességtelenség indokolása során már nem csupán magára a szerződéses pontra, hanem az azzal összefüggő alperesi magatartásra is hivatkozott. Álláspontja szerint egy ilyen jogi érvelés a régi Ptk. 209. és 209/A. §-ával összefüggő jogalkalmazói lehetőségeket, a jogszabály kereteit meghaladja. Kiemelte, hogy ha az elsőfokú bíróság helyt adott volna egy marasztalásra irányuló elsődleges kereseti kérelemnek - kimondva azt, hogy a 21. pont a régi Ptk. 205/B. § alapján nem vált a szerződés részévé, úgy a másodlagos kereseti kérelem nem is lett volna vizsgálható. Álláspontja szerint tévesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az elutasított elsődleges kereset körébe tartozó magatartást a másodlagos kereseti kérelem körében értékelte, kimondva azt, hogy ez a magatartás és a 21. pont tartalma együttesen tisztességtelen.

Továbbra is fenntartotta azon álláspontját, hogy az egy éves elévülési idő a szokásos szerződéses gyakorlatot tükrözi, hivatkozott arra, hogy ebben a körben csatolta okirati bizonyítékait az elsőfokú eljárásban. Nem fogadta el az elsőfokú bíróságnak azon álláspontját, hogy az egy éves elévülési idő a szokásos szerződési gyakorlattól lényegesen eltér. Sérelmezte, hogy nem lehetett tudni mit ért az elsőfokú bíróság szokásos szerződési gyakorlaton.

Fenntartotta azon álláspontját, mely szerint a leszállított elévülési idő önmagában nem minősíthető tisztességtelenné. Az alperesi Általános Szerződési Feltétel a régi Ptk. 325. § (2) bekezdésének megfelelően állapította meg az egy éves elévülést, ezért ez a rendelkezés a régi Ptk. 209. § (6) alapján nem tisztességtelen. Álláspontja szerint téves az elsőfokú ítéletnek az a része is, amely

szerint a felek azért nem állapodhatnak meg a régi Ptk. 325. § (2) bekezdése szerinti rövidebb elévülési időben, mert 21. pont egyedileg meg nem tárgyalta feltételnek minősül, így nem vált a szerződés részévé. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság ebben a körben is összevonta és együttesen alkalmazta a fentebb említett két elemet, amelyre nincs lehetőség.

A régi Ptk. 544. §-ára történő utalással fenntartotta azon álláspontját, hogy az elévülés leszállítása a veszélyközösség érdekeinek megóvásával indokolható. Az Általános Szerződési Feltételek szerint a biztosítási eseményt a bekövetkeztétől számított 2 munkanapon belül be kell jelenteni és a szolgáltatási igénynek a körülmények kideríthetlensége miatti elutasítása is szerepel a 10. pont utolsó bekezdésében. A biztosítottak veszélyközösségének érdekeit komolyan sértené az, ha a biztosítónak bizonyíthatatlan körülmények között bekövetkezett események miatt kellene biztosítási szolgáltatást nyújtania. Álláspontja szerint nehezen vitatható az, hogy az adott biztosítási esemény körülményeit (a bekövetkezés módja, a sérülés mértéke, stb.), több év távlatából gyakorlatilag lehetetlen kideríteni. Véleménye szerint tehát, az ötéves elévülési idő korlátozása a biztosítottak veszélyközössége érdekeivel indokolható, mivel a leszállítás nélkül évekkel korábbi, gyakorlatilag kideríthetetlen eseményekre is téríteni kellene a biztosítónak, mely értelemszerűen a biztosítási díjak emelését eredményezné. Erre tekintettel álláspontja szerint a régi Ptk. 325. § (2) bekezdés keretei között leszállított elévülési idő érdemben sem tekinthető tisztességtelennek. Álláspontja szerint ebben a körben releváns tény az, hogy ha a biztosított a bejelentés és kárrendezés benyújtására vonatkozó kötelezettségének az ötéves elévülési időn belül tehet eleget, akkor a biztosító akár a biztosítási esemény bekövetkezése után közel 5 évvel később is olyan helyzetbe hozható, hogy vizsgálnia kell a közel 5 évvel korábbi baleset körülményeit, mely gyakorlatilag lehetetlen. Az ötéves elévülési idő tehát objektíve megteremti az ilyen, illetve viszonyuló igényérvényesítés lehetőségeit, míg a leszállított elévülési idő ezt kizárja, ezzel védi a biztosítottak veszélyközösségének érdekeit.

Hivatkozott továbbá arra, hogy felperes a megtámadási jogát elkésetten, a régi Ptk. 236. § (2) bekezdés c) pontja szerinti határidőn túl terjesztette elő. A felperes által aláírt ajánlat időpontja 2008. június 19., míg a kereset benyújtásának időpontja 2014. április 9. A két időpont között nem történt a régi Ptk. 236. §-a szerinti tisztességtelenség miatti megtámadás, így az elévülés szabályai szerint a másodlagos kereseti kérelmet el kell utasítani.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte a ...i Ítéletábrát, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét - annak helyes indokaira tekintettel - hagyja helyben, és az alperest a másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült költségeinek megfizetésére kötelezze.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a jogi következtetésre, hogy az Általános Szerződési Feltételekben szereplő egy éves elévülési határidő kikötése tisztességtelen, tekintettel arra is, hogy egyoldalúan és indokolatlanul csökkenti a jogszabályban meghatározott általános 5 éves elévülési időt egy évre, ugyanakkor az egyéves elévülési határidő külön figyelemfelhívás nélkül került elhelyezésre a szerződési feltételekben. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozottan nem osztotta azt az alperesi álláspontot, hogy az ötéves elévülési határidő alkalmazásával a biztosítási események kiderítése nehézségekbe ütközne, tekintettel arra, hogy a biztosítottat a káresemény bekövetkezésekor bejelentési kötelezettség terheli, illetőleg a kár rendezéséhez szükséges iratokat is haladéktalanul a biztosító rendelkezésére kell bocsátani.

A fellebbezés alapos.

A ...i Ítéletábra az iratok alapján az alábbiakkal egészítik ki a tényállást.

A felperes 2008. június 9. napján kölcsönszerződést kötött a perbeli gépjármű megvásárlásához, a ... Zrt.-vel (továbbiakban: finanszírozó). Kölcsönszerződés tartalmazta a biztosítási ajánlatot. A felperes a perbeli gépjárműre a finanszírozóval finanszírozási szerződést kötött, melynek keretében került sor az integrált Casco biztosítási szerződés megkötésére. A szerződésben a finanszírozó felhívta a felperes figyelmét arra, hogy az integrált Casco szolgáltatás vonatkozásában kizárólag a Casco biztosítási szolgáltatást nyújtó biztosító társasággal szemben léphet fel. A finanszírozási kölcsön szerződéshez kapcsolódó Általános Szerződési Feltételek 1. 7. 9. pontjában a felperes és a finanszírozó megállapodtak abban, hogy a felperes jogosult és köteles a biztosítóval szemben saját költségen mind perben, mind peren kívül fellépni, amennyiben a biztosító szolgáltatásával (különös tekintettel a kár kifizetésére) kapcsolatban bármilyen vitás kérdés merülne fel. Ez nem zárja ki a finanszírozó azon jogát, hogy döntése szerint önállóan igényt érvényesítsen a biztosítóval szemben. Ugyanezen Általános Szerződési Feltétel 1. 7. 4. pontjának utolsó mondatában rögzítésre került, ha a felperes integrált Casco megkötésével kívánja fenntartási kötelezettségét teljesíteni, úgy a biztosítási díjat az I. 2. pont rendelkezése szerint a törlesztő részlettel együtt köteles megfizetni.

Az alperes - a felperesi képviselő által 2012. november 8. napján átvett - 2012. október 30. napján kelt levelében tájékoztatta arról a felperest, hogy a Flotta Casco szerződési feltételek értelmében a biztosítási szerződésből eredő igények a szolgáltatási igény esedékességétől számított egy év letelte után elévülnek.

Az így kiegészített tényállás felülbírálatra alkalmas. A ...i Ítéltábla előrebocsátja, hogy a felperes elsődleges kereseti kérelmének elutasítása fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett, így azt a ...i Ítéltábla nem érinti.

Az elsőfokú bíróság eltérő jogi álláspontja miatt nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy a felperes fogyasztónak minősül-e, illetőleg, a perbeli biztosítási szerződés fogyasztói szerződés-e. A biztosítási szerződés olyan különleges szerződés, amelynek akár négy alanya is lehet. A perbeli biztosítási szerződésnek alanya volt az alperesi biztosító, a szerződő fél a finanszírozó, valamint a felperes mint biztosított. A régi Ptk. 685. § e) pontjának első fordulata szerint fogyasztói szerződés: az a szerződés, amely fogyasztó és olyan személy között jön létre, aki (amely) a szerződést gazdasági vagy szakmai tevékenysége körében köti. Ennek megfelelően a perbeli biztosítási szerződés az alperesi biztosító és a felperesi biztosított között jött létre, a peres felek jogviszonyát szabályozza, különös tekintettel arra is, hogy a felperes és a finanszírozó között létrejött kölcsönszerződés és opciós szerződéshez kapcsolódó Általános Szerződési Feltételek 1. 7. 9. pontja szerint a felperes jogosult és köteles is a biztosítóval szemben saját költségen mind a perben mind peren kívül fellépni. A fogyasztói szerződés tekintetében alapvetően a biztosított státusza vizsgálendő és nem a szerződő féle, akinek a fő kötelezettsége az esedékessé vált biztosítási díjak befizetése, amit a perbeli esetben az integrált Casco biztosítás keretében a felperes a finanszírozó részére a törlesztő részletekkel együtt fizetett meg.

A ...i Ítéltábla BDT. 2009. 1997. számon közölt eseti döntésében rögzítette, hogy a fogyasztói szerződésnek az a szerződés minősül, amelyet a gazdasági vagy szakmai tevékenysége körében szerződést kötő fél a fogyasztóval kötött. A szerződő fél akkor minősül fogyasztónak, ha a szerződést olyan célból kötik, amely kívül esik a szakmai vagy gazdasági tevékenységének körén. Ezt az álláspontot fogadta el a Legfelsőbb bíróság az EBH 2005. 1321 számú döntésében, amikor leszögezte, hogy a szerződő fél a szerződési nyilatkozat értelmezése tekintetében akkor minősül fogyasztónak, ha a szerződést olyan célból kötik, amely független az általa folytatott gazdasági vagy szakmai tevékenységtől. A felperes gazdasági tevékenysége folytatásához vásárolta a gépjárművet, melyhez finanszírozót vett igénybe és a finanszírozási szerződés keretében kötött, a vagyontárgyra integrált Casco biztosítási szerződést. A biztosítási szerződés a felperes vagyontárgyára a gépjármű

biztosítására jött létre, tehát egyértelműen arra a célra, hogy a felperes gazdasági tevékenységéhez szükséges vagyontárgy értékét biztosítsa a biztosítási esemény esetleges beálltakor. Ennek megfelelően a felperes nem minősül fogyasztónak, a perbeli biztosítási szerződés pedig nem minősül fogyasztói szerződésnek.

A régi Ptk. 209/A. § (1) bekezdése szerint az általános szerződési feltételként a szerződés részévé való tisztességtelen kikötést a sérelmet szenvedett fél megtámadhatja. A régi Ptk. 236. § (2) bekezdés a) pontja értelmében legkésőbb az alperes 2012. október 30. napján kelt levelének átvételével elkezdődött a megtámadási határidő, amikor az alperes a kifizetés akadályaként az egyéves elévülési határidő elteltére hivatkozott. Az alperes ezen álláspontját a 2013. június 20. napján kelt levelében is megismételte. A felperes az egyéves elévülési határidőn túl 2014. április 9. napján terjesztette elő a megtámadási nyilatkozatot is tartalmazó kereseti kérelmét. Az alperes a fellebbezésében hivatkozott a megtámadási határidő elévülésére. Hivatkozása megalapozott volt a fentiek alapján, ezért az elsőfokú bíróságnak az az érvelése nem foghat helyt, hogy tisztességtelennek minősül az egy éves elévülési határidő kikötése, tekintettel arra, hogy egyoldalúan és indokolatlanul csökkenti a jogszabályban meghatározott általános ötéves elévülési időt egy évre, ugyanakkor e vonatkozásban ezt az egy éves elévülési határidőt az Általános Szerződési Feltételekben külön figyelemfelhívás nélkül került elhelyezésre.

A fentiekre tekintettel a ...i Ítélet tábla a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a nem fellebbezett részében nem érintette a fellebbezett részében megváltoztatta és a keresetet elutasította. A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a pereszes felperest marasztalta az alperes első és másodfokú együttes perköltségében, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, valamint (5) bekezdése alapján 45.000 Ft jogtanácsosi munkadíjban határozott meg. Az alperes által lerótt 48.000 Ft fellebbezési illeték hozzászámítása után került megállapításra a 93.000 Ft alperest illető perköltség összege.

Budapest, 2015. november 19.

Vargáné dr. Erdődi Ágnes sk.
törvényszéki tanácselnök
a tanács elnöke

dr. Gajdos István sk.
törvényszéki bíró, előadó

dr. Szabó Györgyi sk.
törvényszéki bíró